

Un quartet - Jordi Ibáñez Fanés

Com que a Jordi Ibáñez Fanés (Barcelona, 1962) li interessien tant les idees com les històries, no es pot limitar a escriure un assaig o una ficció, sinó que necessita un transgènere particular, que combini formes com la conversa, l'evocació, la lectura, la indagació i la divagació. Els seus llibres són difícils i estimulants, una mostra de filosofia no presentista, centrada sobretot en les grans obres heretades: pel·lícules de Dreyer, assajos de Lacan, les memòries de Claudel, salpebrat amb Machín i Jacques Brel.

Un quartet reprèn els temes més tractats per la cultura occidental: l'amor, la religió, l'art i la psicoanàlisi. L'autor cerca respostes, de vegades desesperadament; per trobar-les, se serveix de records personals, de llargues tertúlies amb amics, d'episodis significatius en la vida de compositors i pianistes il·lustres. Busca –i provoca- sorpreses, es contradiu, no eludeix la transcendència –ni l'anècdota-, de vegades costa de seguir. Practica, en definitiva, el gènere literari anomenat “filosofia”, sobretot en la tradició francesa, i acaba el llibre amb una conversa amb un bàrman que recorda la lucidesa nocturna de Valle-Inclán.

La recerca que duu a terme parteix de la mare i el pare –contrapès i fulcre- i acaba amb un perfecte desconegut. Entremig, drames i comèdies, amics i ginebra, fes i renúncies, molts llibres, converses intenses com les de *La muntanya màgica* i elucubracions patafísiques, com quan es pregunta: “És possible voler no tornar-se boig?”. Jordi Ibáñez Fanés escriu com si a còpia de llegir o de pensar tinguéssim dret a esperar respostes. En cas que n'hi hagi, aquest llibre ens pot ajudar a trobar-les.